64
juny 2003
5.000 exemplars
Mensual

la Burxa

Sants
i barris veïns

Periòdic de comunicació popular

Distribució gratuïta

El Centre Social El Tajo continua insistint

Més d'un centenar de persones es concentren davant la casa a l'hora fixada pel desnonament

El divendres 30 de maig un altre centenar es manifesta pels carrers del barri en protesta per l'especulació i reclamant l'existència del Centre Social

El Centre Social El Tajo es troba situat en un bloc de pisos, al número 41 dl carrer Gavà, al barri de La Bordeta. Des de fa just dos anys està realitzant una constant tasca de dinamització social i cultural en un barri, com La Bordeta totalment mancat d'espais d'ús social. Al marge de les activitats puntuals, com la música, el teatre o els sopars, s'hi ha instal·lat de forma permanent un gimnàs. També serveix de vivenda a un grup de joves, que d'altra forma no tindrien possibilitats d'accedir a un habitatge digne.

Poc després de la seva okupació una inmobiliària va comprar tot l'edifici amb la intenció d'enderrocar-lo per a construir-hi pisos nous, emmarcat dins de tot el procés de reordenació urbanística i elitització d'aquests barris.

La precària però indiscutible victòria de veïns i usuàris del centre social és una petita esperança de cara a reforçar el projecte del Tajo i ha mantenir un espai social per a La Bordeta.

>pàgina 3

Satisfacció castellera pels 10 anys

Els Castellers de Sants estan de festa. El motiu? La colla del barri compleix deu anys. A l'actuació annual d'aniversari se li va afegir la festa celebrada el passat 1 de juny al parc de l'Espanya Industrial, on centenars de veïns i veïnes van acompanyar als castellers i van poder disfrutar de jocs infantils, la Banda Municipal, una actuació musical i una arrossada. Tres setmanes abans, però, la colla santsenca ja s'havia quedat a gust realitzant una excel·lent actuació tenint en compte que estem al principi de la temporada. Van descarregar un quatre de vuit, un dos de set i un cinc de set, a més d'aixecar de sota un pilar de cinc i fer el seu tradicional pilar de quatre pujat per les escales de l'església de la plaça Bonet i Muixí (la Málaga). Els Castellers de Gràcia i els Minyons de Terrassa els van acompanyar. Aquests últims van realitzar un castell que els de Sants perseguiran la present temporada: el dos de vuit amb folre.

>pàgina 4

I a partir del 26-M, què?

Tota la informació i anàlisi electorals a La Burxa

Un cop passada ja "la festa de la democràcia", els operaris comencen a retirar les tones de propaganda electoral, els polítics guanyadors (o sigui tots) comencen a oblidar les seves promeses i a dissenyar el repartiment de càrrecs i els analistes de tots els colors comencen a explicar els obvis resultats que ningú va preveure. Però un aspecte que ningú hi entra massa és: en unes eleccions caracteritzades per una "alta participació", més d'un quaranta per cent de l'electorat s'ha abstingut, superant qualsevol altra opció política.

>pàgina 3

la Burxa
CSA Can Vies (carrer Jocs Florals 42, 08014 Sants, BCN)
Telèfon: 93 422 16 13
Correu electrònic:
laburxa@llibertat.com
http://www.laburxa.org

Editorial

Encara els queda la ganivetada per l'esquena

Podem considerar tot un èxit la resposta i mobilització contra el desallotjament del CSO Tajo, el centre social okupat des de fa just ara dos anys al barri de la Bordeta. La sorpresa va ser gran i grata al veure com cada cop més i més gent s'anava ajuntant al voltant del centre social l'hora prevista pel desallotjament, amb la disposició de defensar un projecte social i una vivenda de joves a un barri on es promou l'habitatge de luxe, amb preus també de luxe, mentre es resta insensible a la manca d'espais socials.

Però la mobilització per la defensa del CSO Tajo no sols va ser un èxit per la seva amplitud sinó també per la seva efectivitat. El rebuig popular al desallotjament, la mateixa presència de la gent, va evitar que s'efectués l'inevitable. No obstant, i ens dol dir-ho, és molt probable que aquest no sigui el final de la història. Encara li queda a la justícia fer ús de la il·legalitat, com suceeí a la Torreta o al Palomar, i desallotjar sense previ avís. Quan la pressió popular venç els mecanismes legals, sempre els hi queda la ganivetada per l'esquena.

Recuperem la cultura popular

Des de LA BURXA volem expressar la nostra alegria en veure com els Castellers celebren el seu desé aniversari amb una empenta i una salut que la majoria d'entitats del barri voldrien. Això ens fa pensar que es tracta encara un fenomen en creixement, i constatar tal tendència en un món tan esbojarrat com el que vivim, ens fa sentir orgullosos i orgulloses. No són bons temps per la cultura popular d'un país petit com el nostre. Ni la globalització, amb tots els fenòmens que comporta, ni el pensament únic ni l'espanyolisme aznarià creen un clima propici per a conservar les nostres arrels. Tampoc una política de subvencions indiscrimada ajuda gaire a aconseguir una fita compartida per gran part de la gent del país: conservar i gaudir d'una cultura popular plenament arrelada a la població. I els castells són una bona manera d'anar recuperant l'esperit que durant segles d'opressió ens han intentat arrencar.

L'abstenció, la vertadera protagonista de les eleccions

Una vegada més l'abstenció ha estat l'opció majoritària entre el cens electoral, és a dir, les persones que segons les lleis tenien el dret a exercir el vot. Al Principat, al voltant del 40 per cent de la gent va preferir quedar-se a casa o exercir l'abstenció activa, com per exemple un grup de persones que van increpar el candidat del PSC per Barcelona, Joan Clos, tot recordant-li el paper de l'Ajuntament que ell presidia en el judici contra els i les antifeixistes condemnats per participar en la manifestació contra un acte feixista l'octubre del 99. També reclamaven la llibertat pels 3 joves de Torà empresonats, ara ja en llibertat. Pel que fa a l'abstenció, cal recordar que un important percentatge de la població no tenia el dret a vot ni a ser escollit. A Mataró, per exemple, un membre de la CUP nascut al Rif va ser rebutjat com a candidat per la Junta Electoral per no tenir la nacionalitat espanyola.

Però més enllà de l'abstenció, les eleccions municipals han mostrat una tendència a la baixa per part del PSC i de CiU, mentre el PP s'ha mantingut i fins i tot ha pujat en nombre de vots malgrat que abans de les eleccions podia semblar que no. I finalment cal destacar la pujada d'ERC (que ha doblat el número de vots i també les possibilitats de participar en equips de govern) i la d'ICV-EUA.

Novetats remarcables

Però aquestes eleccions han presentat una novetat important respecte les anteriors. I és que més enllà de les opcions de vot tradicionals, han obtingut representació altres candidatures polítiques en capitals de comarca (a més d'altres poblacions més petites) sobretot a l'àrea metropolitana de Barcelona. L'èxit relatiu d'aquestes candidatures expressa una certa polarització de la societat catalana. D'una banda, i com a pol negatiu, hi ha els regidors obtinguts per la Plataforma per Catalunya a Vic, Manlleu, Cervera i El Vendrell a partir d'un plantejament clarament xenòfob i populista. El seu èxit no es pot atribuir només a la fórmula d'Anglada, el promotor principal de la Plataforma per Catalunya, sinó fonamentalment al discurs i la pràctica del PP, que va aprovar una nova reforma de la llei d'estrangeria (la tercera en la mateixa legislatura) durant la campanya electoral.

L'altre costat de la moneda de la polarització que en certa manera han reflectit aquestes eleccions ha estat protagonitzat per les candidatures vinculades a l'Assemblea Municipal de l'Esquerra Independentista, les CUP (Candidatures d'Unitat Popular), i d'altres de properes. El punt en comú de totes aquestes candidatures és la seva vinculació amb les lluites i reivindicacions populars. Ciutats com Sabadell, Vilafranca, Valls, Olot, Cerdanyola, Torà o Masquefa han vist l'entrada d'aquestes candidatures als seus respectius Ajuntaments, en alguns casos amb un important suport popular, que en el còmput global han obtingut 24.658 vots i 42 regidors.

En conjunt, la manca de respostes de les institucions i dels partits polítics parlamentaris als conflictes socials i a les reivindicacions populars o millor dit, la manca de voluntat de sotmetre a control popular els plans de les multinacionals i del poder econòmic en general per part dels gestors polítics, apareixen com les principals raons de fons que expliquen la persistència de l'abstenció i l'aparició de noves veus als ajuntaments catalans que poden contribuir a configurar un nou subjecte social antagonista al nostre país.

Joan Teran,
redactor de LA BURXA

Cartes a LA BURXA

Envia'ns el teu escrit a l'e-mail laburxa@llibertat.com o a Can Vies (c/ Jocs Florals 42 BCN 08014) o a mà a la bústia de l'AC Arran (c/ Premià 20).

Injustícia a la plaça Cerdà

En referència a la requalificació dels terrenys inicialment destinats a equipaments pel barri a la Gran Via 120-126, en representació de l'associació Afectats Requalificacions Plaça Cerdà, vull exposar el següent:

El Pla urbanístic aprovat el 1996 preveia en aquest solar algun d'aquests equipaments: docents, sanitaris-assistencials, culturals, esportius i recreatius, i tècnics administratius.

Els plans que permeten fer-hi vivenda de protecció oficial i locals comercials estan viciats de nul·litat: no s'ha consensuat amb les entitats del barri, s'ha enganyat greument als veïns i li birla al barri 6000 m2 de sostre d'equipaments.

En tots els barris de la Marina, Badal i La Bordeta no existeix un sol Centre Mèdic Especialitzat.

A l'Associació entenem que la solució al greu problema dels preus de l'habitatge no és fer habitatge públic a costa dels equipaments del barri. La solució és fer-lo als terrenys públics amb clau residencial, en comptes de vendre especulativament aquests terrenys a les immobiliàries privades a preu de mercat.

Per tot l'exposat l'Associació ha presentat al TSJC un Recurs Contenciós Administratiu contra l'Ajuntament de Barcelona, el qual ha estat admès a tràmit.

Antoni Ferraté i Casas

SALT DE PLENS

Per què Egunkaria?

Deia el periodista i director de Vilaweb, Vicent Partal, la vigília de Sant Jordi en la presentació de EGUNKARIA-Endavant, succedani-català-per-un-dia del rotatiu basc clausurat en nom de la "sacrosanta": "Els periodistes estem per contar històries". Plenament d'acord. Hi podríem afegir, modestament "...des de tots els angles que la història en qüestió ho permeti". És a dir, les preguntes: Què?; el Qui?; el Quan?; el Com?; i el On?; sobre la història del tancament del rotatiu, fins i tot el més ultramontà i furibund antinacionalista perifèric dels redactors -n'hi ha a dojo- de qualsevol diari o pamflet de les espanyes, segurament les va explicar bastant bé. Però, ai las!, el PER QUÈ?, l'última de les qüestions que els manuals de periodisme diuen que ha de respondre tota notícia ben escrita.

Francesc Escribano, periodista a TV3, que ha fet coses prou interessants, deia fa poc que el periodisme consisteix en buscar els fets clau i explicar-ne les causes i els detalls a partir de testimonis. En poques paraules, diu més que molts professors de periodisme en tot un curs. Farem cas al mestre. Fet clau: tancament de l'ÚNIC diari escrit totalment en basc. Causes (el PER QUÈ?) explicades per la majoria dels mitjans: presumpta relació de membres del rotatiu amb ETA, segons els testimonis habituals (ministres, policia, jutges), i prou. També explicades per alguns mitjans (poquets): silenciar la discrepància a més de continuar amb el setge orquestrat contra tot "lo" basc -"abertzale" o no-, segons els testimonis detinguts.

Sobre les denúncies de tortures, gairebé tothom hi passa per sobre ràpid i de puntetes, com per damunt d'un bassal d'aigua en un dia de pluja. D'acord amb la definició de periodisme d'Escribano, les tortures explicades abastament pel director Martxelo Otamendi i per altres, entrarien de ple en la part "els detalls". Aquí en teniu algun, de detall, publicat a Egunkaria-Endavant ("Chapeau" gent que l'heu fet):

"Txema Auzmendi, detingut en l'operació EGUNKARIA: 21 de febrer (divendres): Un infern cada cop més terrible. Sorolls, noms, crits, converses en veu baixa, l'obligació d'estar de peu, dos interrogatoris feréstecs. Indefensió i impunitat(...)".

Nota: El proper 14 de juny està prevista la presentació d'un nou diari que substituirà l'interdit, però aquest cop no només per un dia. Benvingut!

Miquel Darnés

la Burxa
Periòdic de comunicació popular de Sants i barris veïns

LA BURXA és una revista editada per un equip de redacció que es troba dos cops al mes al CSA Can Vies (Jocs Florals 42)
Periodicitat: Mensual
Telèfon de contacte: 93 422 16 13
Adreça electrònica: laburxa@llibertat.com
LA BURXA no es fa responsable dels articles d'opinió.

En aquesta BURXA han col·laborat: Alba Ayala, Roser Benavent, Bernat Costa, Toni Gonzàlez, Ivan Miró, Gemma Parera Àlvarez, Guillem Sànchez, Joan Teran, Pau Canela, David Positiu, Soto, Casal Independentista, Comissió de La Bordeta, Roger i Meritxell Sánchez Amat, Raül, Lancelot, Miquel Darnés, Assemblees Can Vies i Tajo

La mobilització atura el desallotjament del CSO Tajo

Assemblea CSO Tajo/
La Bordeta

El dimarts dia 27 a les 9.30h del matí estava fixada la data i hora pel desallotjament del CSO El Tajo. L'assemblea del CSO havia convocat una hora abans a una concentració al davant de la casa amb l'intenció d'aturar el desallotjament. Poc abans de les nou del matí ja hi havia més de cent persones, que van tallar el carrer Gavà amb dues pancartes. Als carrers del voltant de la casa, la Guàrdia Urbana i membres de la Brigada d'informació desviaven el trànsit i vigilaven la concentració.

Poc després de l'hora fixada pel procediment, la secretària judicial va fer acte de presència i va constatar la manca de voluntat d'enretirar-se per part dels i les concentrades. Quan el jutge va rebre la informació del que estava passant a la casa, va decidir, a vols de les deu del matí, suspendre el desallotjament. Així mateix, la policia també ha argumentat que no tenia prous efectius per procedir al llançament. Així doncs, ara queda esperar a que es fixi una altra data pel llançament. Passats dos quarts d'onze, es va desconvocar la concentració i es va començar una manifestació que va acabar amb un tall a la Gran Via a l'alçada del carrer Moianés en els dos sentits de la circulació durant més de deu minuts. Des de l'assemblea de la casa es valora positivament la suspensió de l'ordre, ja que es volia aturar l'assalt policial a la casa, i el tall de trànsit, ja que ha servit per visibilitzar encara més la protesta.

Una de les pintades que es varen fer durant la manifestació del dia 31 de maig. Ivan

Tres dies després, el divendres 30, es realitzà una manifestació de rebuig als desallotjaments i la repressió envers l'okupació. La manifestació sortí de plaça de Sants, i es dirigí cap al CSO Tajo, on es llegí un manifest.

Prèviament, davant de la Torreta es desplegà una pancarta on es recordà que la casa seguia buida després de 9 mesos del desallotjament. També durant la manifestació es va llençar pintura a algunes immobiliàries i davant del Districte es deixaran blocs de pisos de cartró davant l'entrada i es va fer esclatar una traca de petards.

L'abstenció retrocedeix però continua sent l'opció majoritària

El PSC continua amb la seva sangria de vots

La candidatura alternativa de Roser Veciana fracassa

	28 maig 1995	13 juny 1999	25maig 2003	% sobre electors (2003)
Electors	147.232	154.341	139.685	100
Votants	95.694	72.994	80.461	57,6
Abstenció	51.538	81.347	59.224	42,4
PSC	39.185	35.015	29.736	21,3
CIU	27.447	14.374	14.588	10,4
PP	13.565	9.328	11.369	8,1
ICV-EUA	8.296	4.749	9.727	7
ERC	5.570	5.211	11.652	8,3
Altres	741	2.811	1.889	1,4
Blancs	720	1.124	1.224	0,9
Nuls	171	382	276	0,2

Guillem Sànchez/Sants

La primera lectura més fàcil, i casualment la menys feta pels analistes dels grans mitjans, és que el nombre de persones que van decidir no anar a votar va tornar a superar qualsevol de les altres opcions. Tot i el clar retrocés respecte a fa quatre anys (quan va superar la meitat dels electors), els abstencionistes dels nostres barris van ser 59.224 (22.000 menys que les anteriors eleccions municipals) i 42.4%, més del doble que el partit més votat, que va ser el PSC amb 29.736 i 21,3% del total d'electors. Aquest partit perd 6.000 electors, i n'acumula més de 10.000 en els 8 anys, en un descens que sembla imparable, només dissimulat perque el rival més directe també baixa. CiU, de fet aconsegueix mantenir-se en un 10,4%, però l'augment de la participació ofega la seva mínima recuperació (214 vots), molt lluny dels penúltims resultats quan va perdre la meitat del seu electorat.

De la resta de partits destaca l'impresionant creixement d'ERC, que duplica de llarg les seves paperetes i passa a ser tercera força al Districte amb un 8,3%. El PP es manté al voltant dels 10.000 i el 8,1%, tot i que al no donar-se el retrocés previst els seus dirigents intentin vendre-ho com una victòria.

ICV continua com a cinquena força amb un 7%, encara que aconsegueix superar els efectes de l'escisió amb EUiA i treure fins i tot més vots que fa 8 anys.

Finalment la candidatura alternativa Els Verds i Més, encapçalada per l'antiga regidora de Drets Civils Roser Veciana només aconsegueix 4.000 vots en tota la ciutat, quedant molt lluny de la representació.

Opinió

Probablement, fent de Pitonisa, en un futur immediat, si Iniciativa segueix fent de repetidor dels discursos dels socialistes, i sense el mar mogut de les mobilitzacions contra la guerra, seguirà desapareixent mica en mica. Potser Esquerra tingui una revifada quan CiU, sense Pujol i sense el poder comenci a descompondre's. Després haurem de veure si, instal·lats als despatxos del poder, es deixen portar per la maror de l'alta política, com han fet tots fins ara. A nivell de l'equip governant potser la Fortuna ens portarà un allunyament del Regidor Pere Alcober. Males llengües diuen que a Nou Barris, on desitgem que li donin la rebuda que es mereix. Qui seria el nou regidor, en aquesta hipòtesi? Potser l'Albert Soler, que ha vingut pujant escalafons des dels Voluntaris Olímpics, o potser la Marina Subirats, hàbil desconeixedora d'aquest barri? L'alternativa, sense ser bona en cap cas, no amaga que la fugida de l'Alcober i del rei de les clavegueres, Osan, seria una notícia per celebrar. Si no podem conseguir que se'n vagin tots, al menys que se'n vagin uns quants, de moment.

R.B.

Pinzellades

El passat Primer de Maig, dia de la classe treballadora, va ser celebrat al barri per dos sindicats. Per una banda, una de les dues CNT existents va fer el tradicional míting a les Cotxeres de Sants. Enguany la concurrència a l'acte anarcosindicalista fou menor i la manifestació per la carretera de Sants no es va realitzar. Per una altra banda, la Intersindical-CSC (Confederació Sindical de Catalunya), de tendència nacionalista, va organitzar una arrossada a la plaça Osca on hi van assistir 200 persones.

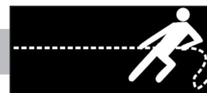
Ja podem veure Mecacola a Sants. No és broma. A Can Vies ja disposen de la beguda que neix per a fer possible el boicot a les marques ianquis (Coke o Pepsi) sense deixar de gaudir del refresc de cola. A més, un 20% dels beneficis van a parar a ajuda humanitària (almenys això diu a l'etiqueta...).

El proper 22 de juny les Cotxeres seran l'escenari d'una interessant trobada d'entitats dels Països Catalans. Tindrà forma de fira i estarà organitzada per l'Encontre, una iniciativa sorgida fa més d'un any que pretén coordinar gent d'esquerres que treballi a nivell local i des de la base. Durant tot el dia, dotzenes d'entitats muntaran paradetes per exposar l'activitat que realitzen al seu barri o poble. A les 11h hi haurà vuit taules rodones simultànies, i després d'un dinar popular, un acte polític i un petit concert.

La Festa Major de Sants ja rutlla. I les Festes Alternatives han iniciat les reunions preparatòries. La idea és repetir espai (pàrquing de damunt les vies) i continuar en la línia de l'any passat. Les reunions són els dimarts a les 20, 30h a Can Vies. Ja saps, si tens alguna proposta o senzillament ganes de participar-hi, no et tallis un pél. Als plafons de suro situats als local habituals trobaràs tota la informació necessària.

Joves veïns de les Corts ha okupat un edifici al mateix barri. Per ara desconeixem on està situada la casa.

Tres nois, dos d'ells veïns de Sants, seran jutjats properament per l'okupació d'una antiga escola del barri de Sant Josep de l'Hospitalet. La casa, anomenada l'Eskola Encantada, fou desallotjada fa més d'un any.

Inauguració del local de Maulets

Maulets van inagurar el divendres 23 de maig el seu nou local, Ateneu Popular Mawla, situat al carrer Salou amb una pintada de mural per la tarda; una festa per la nit, on van tocar Merino i DJ Catastròfic, i un dinar el dia següent. De moment obren de dijous a dissabte a partir de les set de la tarda.

Acció contra l'especulació

Reproduïm un comunicat arribat a la redacció de LA BURXA :

"Estem veient com el nostre barri cada vegada canvia més per al benefici d'uns quants que fan de la nostra vida un negoci sense que ningú no hi pugui o millor dit no hi vulgui fer res. És una vergonya no poder marxar de casa pel fet que et demanin 40 milions de pessetes per una porqueria de pis sabent que hi ha unes 35000 finques buides a tota Barcelona, i ja no parlem dels lloguers que són encara més abusius.

A causa d'això, la matinada del dia 25 d'abril una de les immobiliàries de la franquícia Tecnocasa del barri de Sants va sofrir alguns desperfectes".

Protesta al carrer Viriat

Veïnes del Barri/BADAL

El 20 de maig es celebrà un berenar-assemblea a la cantonada dels carrers Vallespir amb Viriat. L'objectiu: compartir la preocupació veinal arrel de la remodelació de l'Estació de Sants, i el malestar pel que suposarà pel barri l'arribada del Tren d'Alta Velocitat. Hi van participar una seixantena de persones de diferents punts del barri.

Per a moltes, a més, la trobada tenia un punt divertit com era recuperar un berenar que feia anys que no fèiem: pa amb oli i sal, i pa amb vi i sucre. La gastronomia popular quotidiana es convertí, així, en punt d'informació i reunió per a molts veïnes i veïns, que recuperàvem el carrer per a expressar problemes comuns: no només l'arribada del TGV, sinó l'autisme i sordera del Districte davant les nostres reivindicacions.

Amb la remodelació de l'entorn de l'Estació, l'Ajuntament pretén edificar un gran hotel en la confluència de Vallespir i Viriat, operació que deixa sense accés directe a la zona de la nova estació, o sigui que ni tan sols gaudiran dels "grans avantatges" que suposarà la remodelació. Nosaltres ens preguntem: sap l'Ajuntament el que desitja el veïnat? Volem que no s'hi edifiqui, volem tenir un accés ampli a la nova zona i que l'ajardinament del carrer Viriat arribi fins a Vallespir.

Un berenar per llepar-se els dits acompanya l'assemblea. VEÏNA DEL BARRI

La remodelació, a més, també contempla l'enderrocament dels tres últims edificis de Vallespir, sense encara estar clar amb quin motiu: si és per a fer-hi alguna altra edificació, o per obrir Valladolid al trànsit directe des de l'Estació. Els veïns volem, en canvi, preservar aquest emblemàtic carrer del casc antic de Sants, salvar-lo de la destrossa urbanística de l'Ajuntament. No volem més trànsit ni els seus sorolls.

En el berenar també va venir gent afectada pel Calaix de les Vies, una de les altres operacions urbanístiques que desperten oposició. El cobriment total de les vies, sense el Calaix o Mur de la Vergonya, és la solució veinal per a evitar que amb l'arribada del TVG no es resolgui la partició del barri en dues parts. Habitatges encaixonats seria el resultat de la mala estructuració urbanística i de molts i forts interessos de totes les Administracions: estatal (PP), autonòmica (CIU) i municipal (PSC). El veïnat sabem que no és un problema tècnic el que impedeix cobrir dignament les vies, sinó que val més diners fer-ho ben fet. Perquè a Sants no hi ha voluntat política de fer les coses ben fetes, com han fet en altres punts on ha arribat l'elitista TGV? Volem les vies soterrades, rebutgem l'urbanisme destructiu de les Administracions.

Can Vies compleix sis anys

Assemblea CSA Can Vies/SANTS

Un any més, i ja van sis, que el CSA Can Vies acompleix aniversari en mig d'una primavera esplèndida. Tot va començar el divendres dia 2 de maig amb un petit concert organitzat pel col-lectiu Agon al CSA del carrer Jocs Florals. Agon és un nou grup de joves del barri que s'han començat a organitzar i utilitzen Can Vies com a centre d'activitats, la qual cosa fa que s'hi vagi injectant sang nova i renovades idees i formes de treball dins del centre.

El dissabte dia 4 es va celebrar, la ja tradicional Okupi Xampinyons Lik, amb un aclaparador desplegament de les estrelles de Can Vies, guanyant el campionat de forma imbatuda. A la nit es va iniciar la festa amb un cercaquintos als vols de les 20 hores que va començar i acabar a Can Vies. El cercaquintos va ser també una cercavila (amb la participació de la Urbana), ja que la festa també ha de deixar espai a la reivindicació. Va participar un nombre elevat de bebedors i bebedores, deixant-nos sense tiquets als organitzadors. Va ser un èxit acompanyat dels timbalers de la Hamsa, que feia molt de temps que no se'ls veia tocar pel barri, i ja se'ls començava a enyorar. La festa va acabar amb una petita *diskoteque* organitzada, de nou, pel col·lectiu Agon.

Actuació dels Diables davant del CSA Can Vies. A.GONZÁLEZ.

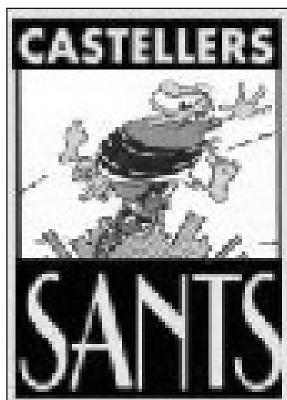
La setmana es va iniciar amb l'exposició de Diables, també membres del centre social, on ens van informar de la història de la colla diablera i del nom i característiques dels elements utilitzats per aquests diables en les seves actuacions. Fou una exposició prou educativa i espectacular que va donar uns aires nous i infernals als colors plàcids i tranquils de la nostra Kafeta. El dijous de la mateixa setmana es va organitzar una xerrada de la plataforma Nunca Mais, per part d'un dels membres de Nunca Mais Catalunya, on ens vam assabentar dels encerts i mancances d'aquesta plataforma.

El cap de setmana del dia 9 i 10 de maig es va iniciar amb un concert de rumba a la Kafeta de Can Vies, en un ambient distés i familiar entre el públic i el grup. I com a traca final l'aniversari es va acabar amb un concert al CSA Hamsa, on es va veure una nau combativa, com feia temps que no es veia i on van actuar Paz encañonada i Mallacán. Si el concert no va ser un éxit en quan a nombre d'assistència, els grups van estar a l'alçada i la kafeta es va allargar fins ben entrat el matí de diumenge.

Els Castellers celebren el 10è aniversari

Roger Sánchez Amat/Sants

Els Castellers de Sants estan de celebració. Ja fa deu anys de la fundació de la colla, i en les últimes setmanes han organitzat un seguit d'actes per a commemorar-ho. El diumenge 11 de maig va tenir lloc la tradicional actuació d'aniversari a la plaça Bonet i Muixí (la Málaga), on van fer un bon paper, descarregant un quatre de vuit (un merit si tenim en compte que estem a principis de temporada), un dos de set i un cinc de set. També feren un pilar de cinc aixecat de sota i el ja tradicional pilar de quatre pujat per les escales de l'església de Santa Maria de Sants. Els van acompanyar els Castellers de Gràcia, que van fer un cinc de set, un quatre de set amb agulla i un quatre de set, i els Minyons de Terrassa, que realitzaren un tres i un quatre de vuit i un dos de vuit amb folre.

Aquesta és precisament l'actuació que buscarien fer la present temporada, posant-se com a principal fita descarregar el darrer castell. Seria la primera vegada que intentarien un castell amb folre (segona pinya al pis dels segons que dóna suport als terços). El dia abans de l'actuació tinguè lloc un festa durant la qual es presentà un llibre sobre els deu anys de colla, un sopar, un passi de video, i el mateix matí de diumenge grallers de Sants i Gràcia tocaren les matines, fent ruta pel barri i acabant fent un esmorzar de germanor. A més a més es realitzà un torneig de fútbol entre cinc colles, quedant guanyadors els Castellers de la Sagrada Família (en categoria canalla, els de Barcelona).

La celebració va continuar el diumenge 1 de juny al parc de l'Espanya Industrial amb una festa infantil de massiva assistència, l'actuació de la Banda Municipal, una arrossada solidària per a 600 persones (els beneficis van anar a parar a Pallassos Sense Fronteres i GASI -suport als saharauis-) i la música d'un grup d'immigrants gambians.

Celebrant el quatre de vuit. INTERNET

Per acabar amb els fastos de l'aniversari queda pendent els actes de Festa Major, amb la novetat de la gimcana castellera, i la diada de la colla, a mitjans d'octubre, on esperen aconseguir fer la millor actuació de la seva història.

Solidaritat amb els treballadors i treballadores de Sintel

Gemma P.A./SANTS

Un concorregut acte de suport als treballadors i treballadores de Sintel es celebrà el passat 22 de maig a les Cotxeres de Sants. Durant la tarda es visualitzà un reportatge, realitzat pel mateix equip de direcció que produí "El efecto Iguazú". Aquest segon film, encara no en la seva versió definitiva, deixa constància de la continuació de la lluita dels treballadors i treballadores de Sintel davant de l'incompliment dels acords presos fa dos anys, després de sis mesos d'acampada al Paseo de la Castellana de Madrid.

El reportatge és tot un reflexe especialment emotiu de la desesperació dels treballadors que després de dos anys del tancament de Sintel, i a punt d'acabar-se les prestacions d'atur, no han rebut cap oferta de treball digne. Però les imatges del vídeo són també mostra de la unitat i constància en la lluita dels treballadors de Sintel, els quals van protagonitzar una marxa durant la setmana prèvia a l'1 de maig per totes les carreteres nacionals fins a Madrid. Una marxa que es dugué a terme en unes condicions especialment adverses, donat que ja no sols s'enfrontaven a la patronal i al govern, sinó als propis dirigents de CCOO, que els han donat l'esquena i criminalitzat, donant per tancat un acord al·ludint a ofertes de treball que mai han existit; expulsant-los amb antidisturbis de la seu federal on volien celebrar una assemblea; boicotejant un procés de mediació; acusant-los de "vagos" i "radicals", i intentant restar a través d'amenaces recolzament d'altres federacions, seccions sindicals o afiliats a CCOO. El paper d'aquest sindicat ha estat ofegar una lluita pel treball estable i digne, mentre el sector de les telecomunicacions produeix cada cop treball més precari. Telefónica genera ara demandes del tipus de treball que feia Sintel que donen feina a 30.000 persones, dels quals un 60% són precaris. No hi ha conveni en un sector que està integrat per una cadena d'empreses subcontractades que arriba fins als autònoms i als immigrants sense papers.

Les cotxeres gairebé es van quedar petites amb aquest acte. ROSER BENAVENT

Tot aquest context és el que explica la reacció dels treballadors de Sintel l'1 de maig, els quals quan arribaren a Madrid després de dies de caminar per les carreteres de l'estat se'ls prohibí manifestar-se. Als mitjans de comunicació aparagué la garrotada a Fidalgo, però els mateixos mitjans han silenciat la lluita dels treballadors/res de Sintel i els enganys i les promeses falses de que han estat objecte.

En unes Cotxeres plenes de gom a gom, treballadores i treballadors de Sintel, després del passi del vídeo, van donar peu a un debat acalorat de crítica a les burocràcies sindicals, de defensa d'un treball digne i d'un sindicalisme de base i assembleari.

Acte de suport amb els condemnats/des pel 12-0 de 1999

Gemma P.A./SANTS

Des del col·lectiu Construint es va organitzar un acte de suport als condemnats/des pels fets del 12 d'octubre del 99. L'acte, que s'inicià a les sis de la tarda davant les Cotxeres de Sants, va constar d'una parada informativa i també interactiva. Per una banda, es repartia informació sobre les condemnes i sobre la campanya de faxos dirigits a l'Ajuntament en senyal de protesta, i també es recollien signatures de suport als condemnats/des. D'altra banda, es va obrir un espai d'expressió per a la gent que hi volgués participar, que va omplir de dinamisme la tarda. Es van col·locar dos morals, un d'ells a la paret de Cotxeres i l'altre a un fanal, on es podien expressar les sensacions en relació al tema en forma de dibuixos, textos, etc. S'hi van poder llegir frases com "aprenem del passat perquè no es torni a repetir" o "feixisme enlloc". La participació va ser constant, sobretot a partir de les vuit de la tarda. Com a tancament, es va projectar un vídeo antifeixista, realitzat per Miquel Garcia, titulat "Miratges de la realitat".

Detenció injustificada

Gemma P.A./SANTS

La nit del 19 de maig mentre un jove caminava per plaça de Sants va ser aturat per la Policia Nacional, que de males maneres li va demanar identificar-se. El noi, que tornava cap a casa seva, sorprès i indignat per la forma en que la policia es dirigí cap a ell va reclamar que se li demanés la documentació de forma correcta. La policia no canvià d'actitud, però el noi cedí i els mostrà el DNI. No obstant, se l'endugueren a comissaria i passà tota la nit i bona part del matí al Districte de Sants, fins que el deixaren marxar amb càrrecs d'insults i agressions a l'autoritat. Després d'un judici ràpid ha quedat sense càrrecs.

La cançó

Tio Canya

En la pobla hi ha un vell
que li diuen Tio Canya,
porta gorra i brusa negra,
i una faixa morellana.

Tres voltes només va anar
el Tio Canya a València,
primer quan va entrar en quintes
i en casar-se amb sa femella.

La tercera va jurar
de no tornar a xafar-la,
que a un home que ve del
poble ningú fa baixar la cara.

Set vegades va fer cua
en presentar uns paper
per no saber expressar-se
en llengua de forasters.

Aguantà totes les burles,
les paraules agrejades
i a la Pobla va tornar.

Tio Canya, Tio Canya
no tens les claus de ta casa:
posa-li un forrellat nou
o et farà fum la teulada.

Tio Canya tingué un fill
que li diuen Tio Canya,
porta gorra i brusa negra
i una faixa morellana.

Bé recorda el Tio Canya
quan varen portar-lo a escola;
set anys, la cara ben neta
ulls oberts, camisa nova.

Però molt més va obrir els ulls
el xiquet del Tio Canya
quan va sentir aquell mestre
parlant en llengua estranya.

Cada dia que passava,
anava encollint els muscles
per por a què el senyor mestre
li fera alguna pregunta.

Aguantà càstings i renyes,
sens gosar d'obrir la boca
i l'escola va odiar.

Tio Canya, Tio Canya...

Cròniques del carrer diuen
d'uns néts que té el Tio Canya,
que són metges a València
professors i gent lletrada.

Quan a estiu vénen al poble,
visiten el Tio Canya,
i el pobre vell se's escolta
parlant llengua castellana.

Però cròniques més noves
expliquen que el Tio Canya
ja compta amb besnéts molt
joves que alegren la seua cara.

Mai parlen en castellà
com han après dels seus pares,
sinó com la gent del poble,
la llengua del Tio Canya.

Reviscola Tio Canya,
amb gaiato si et fa falta,
que a València has de tornar.

Tio Canya, Tio Canya
no tens les claus de ta casa:
posa-li un forrellat nou,
perquè avui tens temps
encara.

Al Tall

"El que ha de quedar clar és que el valencià, el català que parlem al País Valencià, és encara una llengua posrtegada, o pitjor, perseguida. Ens la volen acorralar al reducte folklòric; i no. aqui hem acudit a manifestar-nos per la unitat de la llengua. O ens recobrem en la nostra unitat o serem destruïts com a poble. O ara o mai."

Paraules de Joan Fuster, es que serveixen com a introducció al CD que la CAL (Coordinadora d'Associacions per la Llengua) va editar la tardor passada en motiu del Correllengua 2002 i on apareix la cançó d'Al Tall. Al CD hi podeu trobar cantants i grups de tots els Països Catalans, amb cançons que tracten de la llengua i les arrels culturals. Predomina la música tradicional i el folk, però també surt algun grup punk o ska. Molt recomanable.

Quin país!!

La caspa es renova. Si no, deleiteu-vos amb la lectura d'alguns dels lemes que cridaren milers de joves durant la visita del Papa amb la gens menypreable presentació que fan a la revista Hola!

Miles de españoles aclamaron a Juan Pablo II, dedicándole frases tan ingeniosas y cariñosas como estas:

Juan Pablo segundo,
te quiere todo el mundo.
Juan Pablo, amigo,
los jóvenes están contigo.
Sí, sí, sí,
el Papa está en Madrid.
Papa, campeón,
molas mogollón.
¡**E**res joven!

Juan Pablo, torero,
te quiere el mundo entero.
Se siente, se siente,
el Papa está presente.
Este Papa mola mazo.
Tú sí que molas.
Mucho Papa, mucho Papa, ¡eh, eh!

ALICIA BALLESTER

Nascuda a Cervelló (Barcelona)
Casada amb 2 filles.
Llicenciada per l'UB en Psicologia Industrial i de les Organitzacions.
Veïna de Premià desde fà 26 anys.
8 anys regidora municipal a l'oposició.
8 anys consellera comarcal del Maresme.
Treballa desde els 14 anys.

«Perque estimo al meu poble, els meus veins... i
Perque tinc passió e il·lusió per Premià...
Perque vui gobernar amb eficàcia...
Perque vui trobar més subvencions... ?
Perque vui crear més espais lúdics ...
Porque vui lograr un hospital y un nou CAP...
Porque vui deport per a tothom i mijorar i ampliar les instal·lacions...
Perque l'honesitat es el meu principi, vinc sense lligams i la meva perseverància es la meva vocació..., per això, i només per això, em presento com alcaldesa a les pròximes eleccions municipales.

Un alcaldable ha de tenir:
Personalitat, capacitat per a superar dificultats, presència, sentit comú, responsabilitat, valentia, seguretat, estabilitat, diàleg i eficàcia en l'administració.
¡¡ ALICIA LES TÉ !!
¡¡ AQUESTA ÉS LA VOSTRA CANDIDATA !!

Hem descobert per què l'Anglada ha tret un regidor a Premià!

Molt se n'ha parlat d'aquest document editat pel PP de Premià de Mar, però ara, en exclusiva, la Burxa us el mostra íntegrament, sense censures, sense omisions. Sabem que pot ferir les susceptibilitats del lector/lectora. Ens som conscients però creiem que cal ser valents i mostrar la realitat, encara que sigui crua i perversa. Per cert, no ho estem dient per la pijo-candidata "popular" a l'alcaldia de Premià (que també se les té), si no a les nombroses faltes que es poden llegir a l'octaveta. Els nostres investigadors estan indagant si realment són faltes ortogràfiques o són, com porten fent al País Valencia, un bord intent de crear una subllengua per debilitar el català.

El raconet cannàbic

Abans d'anar per feina, un apunt significatiu: l´altre dia vaig llegir quelcom extraordinari i alhora una mica esperpèntic, un jutge declarava nul i innecesari un procès judicial contra dos ciutadans, un de magrebí i un de palestí, per tràfic d'estupefaents. És clar que els agents munizipals que, "suposadament" no eren racistes, no van caure en que la quantitat encautada era de 0'136 grams de hashish amb un valor potencial (que queda bé) al mercat negre d´uns vint durets d'abans (tot just una canyeta esquifida!) la qual no justificava les despeses generades arrel del procés. A més, la troballa del delicte es va fer des d´uns 50 metres aproximadament. Quin ull, mare meva!

Com que fa calda, en aquest apassionant Raconet parlarem del rec. Per començar seria bo que la vostra terra tingués un barreja del 25% de fibra coco (coco ratllat para l@s amigot@s). Si no heu trasplantat al test definitiu, que ja van sent hora, encara esteu a temps de ficar-n'hi, això ajuda a que la terra es mantingui més humida, especialment recomanable si teniu moltes hores de sol. D'altra banda us direm i repetirem que no regueu amb aigua de l'aixeta, però ja sabem que no feu massa cas, així que si més no feuho una vegada de cada quatre, i deixeu-la reposar almenys un dia o dos, i si podeu mesureu-li el Ph (entre 5 i 7). Procureu també aguantar el rec el màxim posible, fins que comenci a pansir-se. Si al maig regueu "massa" la planta "s'acostumarà" i a l'agost us demanarà més i més aigua. També adobeu la planta cada quinze dies, recordant fer servir un adob específic i utilitzant la meitat del que marca l'etiqueta. Alterneu una setmana adob, l'altra setmana neteja d'arrels. La neteja d'arrels es fa per treure les sals minerals acumulades, les quals fan que la planta no pugui absorbir l'aigua i els nutrients (la terra és humida però la planta es mor de set).
Agua para todos? Ni una gota!

Fumantxú amb gel

"Passa'l, Judes, passa'l" — Cristadas

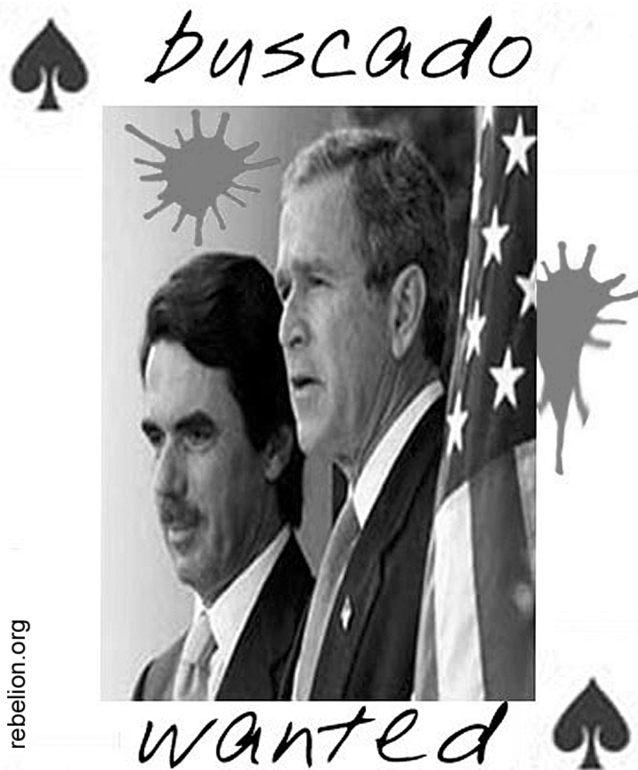
Carrers amb història...
La història dels carrers

Carrer de Juan Bravo

Juan Bravo (Segòvia ?- Villalar 1521)

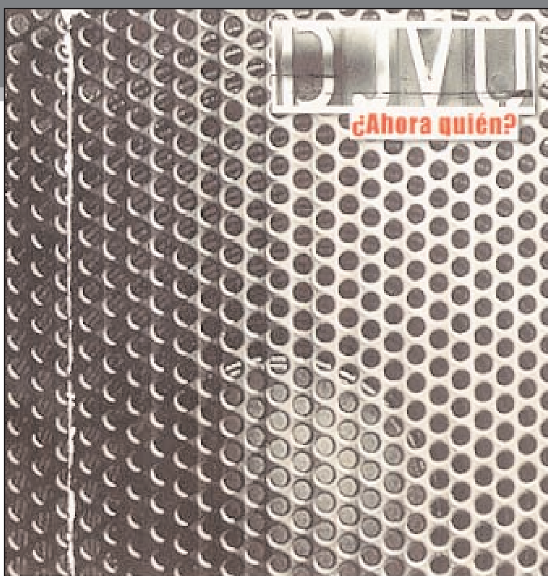
Fill d'aristòcrates i regidor de Segòvia. Es va aixecar en armes contra la política de Carles I amb un exèrcit format de ciutadans, camperols i petits nobles. Aquest aixecament, anomenat "Comuneros de Castilla" es va estendre amb força, amb algunes importants victòries. Al seu costat, van lluitar Juan de Padilla, capità de les milícies toledanes, Francisco Maldonado per Salamanca o Juan de Zapata per Madrid. Quan les forces imperials els van derrocar a Villalar, els van decapitar a la plaça d'aquest poble l'abril de 1521.

Noms anteriors: Bravo y Maldonado; Copérnico; Negrevernís.

Música

DJVU
"¿Ahora quién?" Comú i SKP

En el moment d'escriure aquest comentari musical, encara no ha sortit a la venda aquest treball. Així doncs, esperem que quan llegiu aquest text, el nou disc dels santsecs DJVU sigui una realitat i el podeu escoltar i disfrutar de la millor manera. L'evolució i el nivell d'aquesta banda arriba a un punt comparable al de qualsevol grup internacional dels que ens venen a 20 euros a guixeta, l'entrada del seu show a les sales comercials de la capital. Des de LA BURXA, com no podria ser d'una altra manera, els hi desitjem tota la sort del món en aquesta nova etapa als "deja". Que la sort i la dignitat els acompanyin perquè millor, no es pot fer.

Dj. +

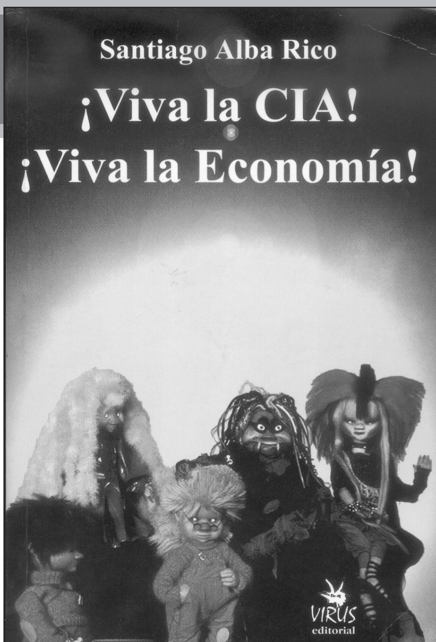
El hardcore és sentiment, almenys és el que diu el nou treball d'aquesta banda. Un nou disc ple d'emoció i compromís a les seves lletres. El treball en les guitarres és d'admirar. Un 10. Molt elaborat. Podem retrobar-nos amb el centrifugat virtuós al qual ens té acostumat X-Cholbi, així com detalls de qualitat al baix. La novetat la tenim a la veu amb la incorporació d'en Seiki, un nou cantant que demostra molt. Si teniu l'oportunitat de tenir aquest nou Cd a les vostres mans, prepareu-vos per vibrar. Dos detalls: un homenatge a l'oblidat "slam" i una versió d'Innocents. Bravo!

Oriol Roman

(escrit rebut a la bústia de la Burxa situada a l'Arran)

Llibres

Santiago Alba Rico
"¡Viva la CIA! ¡Viva la Economía!"
Editorial Virus

Una descripció del món escrita fa 15 anys.

Els "electroduendes" van marcar la simbologia infantil d'una generació sencera. El que llavors no sabíem és que l'equip dirigit per Lolo Rico, enmig del "boom" contracultural de la "movida" madrilenya estava fent un veritable curs de marxisme bàsic per a infants. Ara, l'editorial Virus ha editat una segona recopilació de guions que descriuen, amb un humor molt negre, el projecte de modernització neoliberal impulsat pels governs PSOE. El que no fa tanta gracia és comprovar que el que llavors eren gracioses exageracions avui és la dura realitat.

Cinema

"Torremolinos 73"
Pablo Berger

A primera vista, amb aquest títol i el tipus de publicitat que ha acompanyat la seva estrena, podem pensar que ens trobem davant una resurrecció del caspós cine espanyol dels anys 70. Res d'això, ja que ens trobem amb una amarga crítica de la societat d'aquella època presentada en forma de comèdia. En uns anys en que el més habitual era que es rodessin afegits pseudo-pornos a les pel·lícules espanyoles per poder entrar en el mercat escandinau, Javier Cámara i Candela Peña dónen vida a un matrimoni que degut a la precària situació laboral en que es troben opten per rodar aquest tipus d'escenes i guanyar un diner fàcil.
Pablo Berger ha acertat en el seu debut com a realitzador, aconseguint per aquest primer treball varis premis en l'últim festival de Málaga.

Lancelot

Subscriu-te a **la Burxa**

Les subscripcions a LA BURXA acompliran dos objectius: fer-la arribar allà on la seva distribució no arriba i ajudar econòmicament al seu manteniment. Es pot fer de diverses maneres: mitjançant correu convencional, per domiciliació bancària o manualment. Així que ja saps.

Nom____________________
Cognoms____________________
Carrer i número____________________
Codi Postal__________ Població______________
Telèfon______________ DNI________________

Subscripció anual per rebre LA BURXA	Col·laboració anual amb LA BURXA	Aportacions voluntàries a LA BURXA
☐ 9 euros (1500Ptes)	☐ 18 euros (3000ptes)	☐_______euros (escriure amb claretat)

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Caixa/Banc____________________
Adreça____________________
Població____________________
Nom del titular____________________
CODI ENTITAT ☐☐☐☐
CODI SUCURSAL ☐☐☐☐
CODI SEGURETAT ☐☐
NÚM DE COMPTE ☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐
es prega que entregueu fins a nova ordre els rebuts que presentarà LA BURXA
Data__________ Signatura

D'ON VENIM...

1854: Els progressistes arriben al poder

Dins els constants canvis governamentals i continus cops d'estat succeïts al regne d'Espanya durant el segle XIX, crida l'atenció l'anomenat bienni liberal. En aquell moment l'ala més conservadora del "partit" liberal ha perdut la confiança tant de la burgesia com del creixent proletariat urbà, que a la primavera de 1854 es revolta als carrers de Barcelona en una situació desesperada de fam, atur i repressió. La situació és aprofitada pels sectors més progressistes de l'exèrcit que s'alcen contra el govern i l'enderroquen amb la promesa d'obeir l'exigència popular d'abolir els impostos al consum i les quintes militars.

En tant sols un any aquesta precària aliança ja s'ha trencat, el nou govern "revolucionari", necessitat de crèdit, ha preferit guanyar-se la confiança dels rics, i no només no ha complert cap de les promeses, sinó que permet la instal·lació de la maquinària tèxtil coneguda com selfactina (anomenada la "màquina del dimoni" en cercles obrers). Pel juny de 1855, Barcelona es troba en una situació literal de gana; s'està produint la guerra de Crimea (principal productora de blat de l'època) i el preu internacional de cereals s'ha disparat, l'aristocràcia terratinent prefereix exportar a Europa que alimentar les masses urbanes sense diners.

Al crit d'"Associació o mort! Pa i treball!" torna a esclatar la vaga general a Barcelona. El govern progressista envia al general Zapatero a reprimir la revolta decidit a "acabar amb les vagues i resoldre la qüestió social per sempre".

Guillem Sànchez

6 anys d'expressió musical

Propaganda pel fet és una discogràfica nascuda a l'Ateneu Popular de Vallcarca i que va començar editant música altrernativa dels Països Catalans. Actualment té la seu a Manresa i entre les referències del segell es troben grups tant diversos com La Carrau, Cheb Balowski, Kop, Obrint Pas o Ràbia Positiva. Ara amplien fronteres i editen els madrilenys Habeas Corpus.

6 anys d'expressió musical. S'ha consolidat el projecte?
Uf!, això de consolidar-se, no sé si hem podríem dir així. El que sí podem afirmar és que a aquestes alçades ens trobem amb més força que mai, tot just acabem d´editar la referència 32, i em obert el catàleg (ara es pot trobar a països com Xile, Portugal, Alemania, Holanda, Bèlgica i esperem resposta d´Itàlia i França). És evident que les bandes, que formen part del projecte, estan més actives que mai, ja sigui realitzant concerts, sortint als mitjans de comunicació o amb el seu poder de convocatòria.

Quins altres projectes paral·lels esteu duent a terme?
Aquest últim any hem començat dues noves iniciatives, una és Sinergies Management, que dinamitza les actuacions de les bandes (actualment en formen part Obrint Pas, Skarnio, Mallacán, Xot i Feliu Ventura) i l'altra és RAUC, que treballa el seguiment de tot el que són els drets d´autor.

El vostre és un projecte polític?
Creiem en la música com a element cultural i d'expressió, és per aquest motiu, la nostra línia editorial dóna clares prioritats a tots aquells artistes que tracten la nostra societat de forma crítica i subversiva. Les agressions culturals, que patim durant aquesta globalització, ha fet que la potenciació de la llengua catalana i de la seva cultura musical sigui una altra prioritat. Treballem amb una clara definició de segell plural, crític i subversiu, i volem ser un reflexe musical de la part de la nostra societat més activa i compromesa.

Quina vinculació teniu amb els moviments socials?
La base de la nostra dinàmica, les formes de treballar, realitzant el treball en un espai d'intercanvi d'experiències musicals, col·lectivament, i sobretot un discurs crític amb l´ordre establert fa que formem part d'aquest teixit associatiu que anomenem "moviments socials". I dic que en som part perquè la nostra tasca és ajudar a mantenir la seva base cultural, creure en la música com a element cultural i d'expressió social. Això ens porta a resistir al capitalisme que té un model musical concret, com a producte i alhora com a part de la uniformització del pensament.

Què tal es troba l'actual escena de la música en català?
Està en un bon moment (un exemple és el disc editat pel Centre de Documentació de l´Arran). Hi ha una bona base musical formada per un ampli ventall d´estils musicals que aporten gran riquesa, un bon teixit d´ateneus, festes majors alternatives on es poden veure aquestes iniciatives. I les bandes amb discurs crític sembla que cada vegada tenen més pes dins els mitjans de comunicació i més poder de convocatòria...

Hi ha crisi al sector de la indústria musical?
S'estan canviant les regles del joc i no sabem molt bé cap ha on anirà encaminada la cosa. A Barcelona han tancat cinc botigues de música, i les grans superfícies s'estan menjant el mercat. Això, als petits segells com el nostre no ens afavoreix gens. Però hem de tenir capacitat per girar la truita i donar alternatives viables a aquesta situació.

I la pirateria?
La veritat és que la gent es grabi un CD és ben normal. Anar en contra no té sentit, el que passa és que s'hauria de ser una miqueta més conscient en tot el que hi ha darrere del CD. Si volem referents musicals amb qualitat, des dels moviments alternatius hem de col·laborar-hi, si ens gravem els discos en lloc de recolzar aquestes iniciatives, aviat ens trobarem que els grups que ens agraden no tindran mitjans per sortir.

6 anys d'expressió musical
propaganda pel fet
www.propaganda-pel-fet.com

Quins treballs sortiran aviat?
Actualment estem treballant en les últimes edicions que son Cheb Balowski, Skarnio i Habeas Corpus, i estem preparant el nou disc de Feliu Ventura que veurà la llum el 8 de setembre.

Heu editat el darrer treball del grup santsenc Ràbia Positiva. Quina acollida ha tingut?
És tota una satisfacció el poder treballar amb Ràbia Positiva, són una banda magnífica a sobre i sota dels escenaris. Nosaltres, personalment estem contents, que el grup pugui anant presentant el seu disc per tot l´Estat, apareixent molt a la premsa i participant en nombrosos concerts. És tot el que necessitem per sentir-nos contents amb la feina a feta.

Pau Canela

EL RACÓ DEL CASAL

La llibertat d'expressió, a la baixa

Són com bolets, fora de temporada. Segurament totes les heu vist a centenars en els darrers dies, creixen al voltant dels arbres, fanals i fins i tot en pals de telèfon; són bolets podrits, amargants i amb terribles efectes secundaris. Ens referim a la plaga d´espais habilitats per l´Ajuntament per a propaganda electoral. Com els bolets, també són de temporada, la de la política de cada 4 anys, la de les falses promeses i millors auguris, la de la llibertat d´expressió per a tothom que no sigui il·legal, la de les fotos de polítics somrient a la nostra cara, mentre la resta de l´any i dels anys, les persones, col·lectius i organitzacions que fan política cada dia -tots els dies-, veuran com aquesta llibertat d´expressió es veu reduïda, criminalitzada, perseguida i multada, pel fet d´enganxar un cartell en el lloc equivocat en el moment equivocat.

La llibertat d´expressió és per desgràcia un valor a la baixa, reduït a períodes i mitjans concrets i controlats per empreses i lobbis d´afinitat gobernativa. Com si no hem d´entendre les campanyes mediàtiques orquestrades des de diferents capçaleres, emissores i mitjans audiovisuals? Com si no s´entenen els tancaments de diaris contraris al "règim"? Com si no s´entenen els empresonaments i il·legalització de formacions polítiques a dues setmanes d´unes eleccions ? Potser seria millor que es dediquessin a fer política cada dia –tots els dies- i reflexionessin dues setmanes cada 4 anys, potser així se´n adonarien que la llibertat d´expressió fa temps que va passar de moda a el Corte Inglès!

Casal Independentista de Sants

En el darrer Racó del Casal, per una errada en la maquetació, es va publicar una nota de premsa en comptes de l'article corresponent.

El Col·lectiu

Germinal

10 anys de consum responsable i ecològic

La Cooperativa de consum i productes ecològics Germinal és fruit del creixent procés de consciència entorn la importància del consum i les seves implicacions socials, ambientals, econòmiques i culturals. Dia a dia, hem consolidat un espai de consum responsable sobre la base dels productes ecològics i de comerç just. Disposem de 3 centres d´activitat que agrupen 200 famílies i s´hi poden trobar tota classe de productes alimentaris, de neteja personal i de la llar.

Creiem que per transformar les estructures socioeconòmiques cal també canviar els hàbits de consum i els valors del consumisme, com el sistema necessita el consum, ens proporciona un poder que, a diferència del vot, ens permet de forma directa potenciar un nou model.

El propi sistema de cooperativa autogestionària, que funciona únicament pels socis, sense cap persona contractada, és una eina de transformació que contribueix al desenvolupament d´una nova i enriquidora experiència social, amb la pràctica diària del consum ecològic, el contacte directe amb productors i distribuïdors i les relacions de participació-col·laboració amb els moviments socials.

Els criteris de compra responen als valors de l´agricultura ecològica (que en el cas dels frescos són de temporada), en petits productors que tinguin criteris ètics i socials, establint compromisos per enfortir la producció, l´agricultura local i la col·laboració mútua, la reducció d´envasos i que siguin reutilitzables.

Germinal-Sants:
Rossend Arús, 47, tel. 93 296 69 59
germinal@biwemail.com

Les lluites socials es troben al barri

L'Encontre és un espai de trobada i debat impulsat amb la voluntat de crear una xarxa de col·lectius, entitats, casals, ateneus, centres socials i associacions dels Països Catalans que lluitem per transformar i incidir en el nostre entorn més immediat des del treball local i de base.

El procés iniciat té la voluntat de crear un espai comú en el sentit d'intercanviar reflexions i establir llaços, complicitats i coneixement mutu entre els diferents moviments de base que existeixen arreu dels Països Catalans. Ho hem anomenat "enxarxar les lluites" en un sentit ampli, tenint en compte que més enllà de les diferències ideològiques o de maneres de treballar és necessari establir uns mínims comuns que ens permetin avançar plegats en el feixuc camí de la transformació social, amb voluntat de respectar altres processos de coordinació que s'estan tirant endavant. Tot just estem a l'inici d'un procés que vol ser ampli i participatiu, entenent que en els temps que corren és una urgència reflexionar sobre les experiències pròpies i les que ens precedeixen, per així dissenyar perspectives, discursos i camins comuns que ens permetin avançar en la transformació social.

Una mica d'història

L'Encontre va néixer a principis del 2002 en una convocatòria realitzada per l'entitat Ger de Ribes, aprofitant la celebració del seus 30 anys de lluita i compromís. Es va formar un grup per impulsar i preparar la primera cita de l'Encontre: el 25 de maig del 2002 al Ger de St. Pere de Ribes, al Garraf.

Va ser una jornada molt completa, que va començar amb un tour social per diferents locals estructuradors de la lluita al poble i donant a conèixer la seva realitat sociocultural i en quins àmbits s'hi intervenia. Després els debats, a partir del títol genèric: "La incidència sociocultural i política del nostre col·lectiu a l'entorn més immediat".

Aquesta primera trobada, que va aplegar a més de 30 col·lectius, volia ser una presa de contacte entre tots els assistents, coneixe'ns, saber quina feina fa cadascú en el seu entorn, quins problemes ens afecten i quines alternatives proposem. Es tractava de temptejar el terreny, posar en comú quines necessitats tenim i que ens uneix, tot això com a pas previ per si realment volíem establir una xarxa real que ens permeti ampliar les lluites i donar passos endavant.

Moltes de les intervencions fetes a Ribes assenyalaven la necessitat de crear un marc de treball polític més enllà dels col·lectius, casals i assemblees locals. Va quedar palesa la necessitat d'aplegar lluites, de fer xarxa intentant respectar els diferents ritmes de creixement i d'actuació, i això ens va animar a començar a pensar en el segon Encontre. Aquesta vegada va prendre el relleu la gent del COP i del Local de Ripollet, la data: 30 de novembre i 1 de desembre del 2002.

Ara volíem debatre sobre com hem d'anar construint aquesta xarxa, recollir quines expectatives té cada col·lectiu del que ha de ser l'Encontre i com l'anem modelant. Es va seguir la mateixa fórmula: començar per un tour social que ens apropés a la realitat i a les propostes de transformació que viu el poble, i continuar amb un seguit de debats per anar avançant en les voluntats apuntades sis mesos abans.

Enfira't amb les lluites socials

A Ripollet vam decidir fer una Fira de col·lectius per intercanviar i donar a conèixer les múltiples experiències de lluita que existeixen arreu.

Volem avançar en la creació de la xarxa amb procediments més informals: demanar contactes, intercanviar coneixements, donar i agafar idees, donar-nos a conèixer i convidar a tots aquells col·lectius que hi estiguin interessats.

La Fira, que es celebrarà el 22 de juny a les Cotxeres de Sants serà un espai on cada grup està convidat a posar la seva propia paradeta. A més es realitzaran una sèrie de tallers i/o taules rodones temàtiques i pràctiques: comunicació popular, solidaritat, antirepressiu, feminisme, cultura i festes populars, municipalisme i habitatge-urbanisme. Es pretén de forma molt concreta exposar les iniciatives i problemàtiques que cadascun d'aquests camps té, considerant les possibilitats col·lectives i de coordinació. Per últim, una xerrada sobre experiències de treball en xarxa per aprendre dels altres, establir xarxa i coordinar entitats. Tot això amenitzat per un dinar popular i una festeta de cloenda.

Comissió preparatòria de l'Encontre

La Bordeta, mon amour

SKYLINE

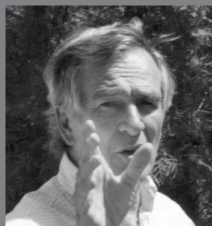

Aquest dies, en plena campanya electoral, hem pogut veure a la premsa i a la tele imatges dels candidats a alcalde per la ciutat de Barcelona, davant d'atractius paisatges urbans (la majoria fruit d'una bona infografia), bonics edificis de diseny o faraònics projectes en construcció (Fòrum+Fòrum). L'últim dia van aparèixer els cinc candidats retratats al capdamunt del "supositori" de les Glòries, tots somrients, és clar, contemplant l'estèticament dubtosa vista que els seus ulls poden abastar: la nova Diagonal, una part del Poble Nou en obres, el nyap de l'anell de Glòries, al fons, les torres Mapfre i Arts i les grues de la Sagrada Família. De verd ben poc.

També ens han arribat a les mans uns panflets publicitaris del PSC-PSOE on el Sr. Clos, amb un somriure cinematogràfic, ens ensenya les meravelles que s'aconseguеixen infogràficament per demostrar-nos com quedaran de bonics Can Batlló i el calaix que cobrirà les vies. Ambdues obres canviaran radicalment la "línia del cel" de la Bordeta: al sud un enorme edifici de dotze plantes (hotel o oficines?) a la façana de la Gran Via i al nord un mur de vuit a quinze metres amb els jardins de Babilònia al damunt. No volem aquest *skyline*, volem una Bordeta amb més verd i menys ciment.

Josep Maria Domingo
Comissió de Veïns de la Bordeta

El que l'ha cagat...

La demagògica campanya que ha realitzat el situava a l'extrema esquerra d'Iniciativa; que si vivenda oficial, que si justícia social... Els vots l'han fet tocar de peus a terra...

Diada al País Valencià

Una riuada humana vinguda d'arreu dels Països Catalans va manifestar-se el passat dissabte 10 de maig a València en defensa del patrimoni cultural i natural del país i de la unitat de la llengua: "Salvem el país, salvem el territori". La manifestació que commemora la desfeta d'Almansa el 25 d'abril de 1707 va ser recolzada per més de 200 entitats cíviques i culturals del País Valencià. Un cop finalitzat el recorregut, representants del grup organitzador ACPV (Acció Cultural del País Valencià), del Comité d'empresa de Canal 9, de Per l'Horta i Per la Punta van van fer varis parlaments, coincidint tots ells en la denúncia a la política del Partit Popular en matèria ambiental, cultural, lingüística, urbanitzadora i de serveis públics.

Garzón, contradit per una absolució

L'Audiència de menors ha absolt a un dels joves detinguts per ordre de Baltasar Garzón el passat febrer. Un total de 5 persones van ser arrestades, i dues d'elles posteriorment empresonades, sota la llei antiterrorista acusades d'estar implicades en una dotzena d'accions contra ETT's i entitats bancàries. La manca de proves està començant a desmoronar el que aleshores ja va ser acusat de muntatge policial contra els moviments socials. Les acusacions sobre els altres quatre encausats encara són vigents en espera de judici.

Estudiants dels Països Catalans, reunits

Aspecte que presentava un dels debats. IVAN

Aina Torres i Rexach/MARINA ALTA

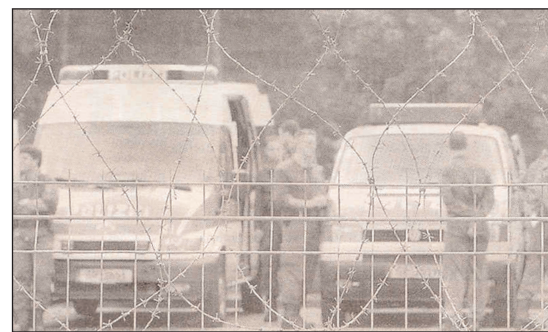
Uns 110 estudiants de 12 de les 13 universitats dels Països Catalans juntament amb alguns estudiants de secundària van assistir els dies 2, 3 i 4 de maig a la Trobada d'Estudiants dels Països Catalans que els dos sindicats d'estudiants de l'esquerra independentista, La Coordinadora d'Estudiants dels Països Catalans i l'Alternativa Estel, van organitzar a la Vall de Laguar (Marina Alta).

L'objectiu de la Trobada era crear un marc de debat i d'intercanvi d'opinions entre l'estudiantat sobre les diferents agressions i mancances que pateix l'ensenyament públic i plantejar-se un ensenyament alternatiu a l'establert pel sistema neoliberal. En les Jornades van participar membres de Jóvens en Defensa de l'Ebre, de les CUP, de la Plataforma Salvem l'Horta i professors universitaris.

El G-8 s'atrinxera al balneari d' Evian

A.A.B./BARCELONA

La ciutat d'Evian s'ha convetit en una veritable fortalesa militar a causa de les impressionants mesures de seguretat desplegades per acollir la cimera anual del G-8 a principis d'aquest mes. El G-8 és un organisme creat l'any 1975 entre els set països més rics del món més Rússia per tal de tenir un fòrum on coordinar les seves polítiques i prendre decisions que després transmetran al Banc Mundial, FMI i a la OMC. De fet, funciona com un govern mundial encarregat d'expandir les polítiques neoliberals, amb l'especifitat que no ha estat escollit per ningú i per tant és un òrgan antidemocràtic i il·legítim. És precisament per aquest motiu que és molt difícil conèixer l'agenda d'aquestes reunions, tanmateix ha transcendit que a Evian volen parlar sobre la privatització de l'aigua, en concret la seva imposició a alguns països africans, així com també sobre seguretat marítima. Per altra banda hi ha convocada una contracimera per tal de rebutjar l'existència d'aquest organisme. Entre les múltiples convocatòries els activistes antiglobalització han patit un trist episodi. Mentre dues persones estaven penjades d'un pont per tal de desplegar unes pancartes un agent de la policia va tallar la corda que els sostenia causant la caiguda d'un dels nois, veí de Barcelona, des d'una alçada de 20 metres.

Cada cop els rics es bunqueritzen més. ELTRIANGLE

Parlem dels poderosos...

En aquest nou apartat, que ens ocuparà unes quantes Burxes, volem furgar en la vida de la gent que està al cap d'amunt de les estructures de poder polític i econòmic, de la gent que fa i desfà a la seva manera. Volem donar a conèixer dades que parlen per si soles dient-nos que: així va el món!

Armes de manipulació massiva

La despesa militar espanyola, en el que va d'any, representa uns 7600 milions de pessetes al dia. Aquest malgastament en maquinària de guerra no és del tot popular, sobretot davant la creixent retallada de les partides pressupostàries destinades a educació, salut i serveis socials, per això cal camuflar-lo. Fins i tot l'OTAN ha acusat el govern espanyol d'amagar despesa militar en racons d'altres ministeris a part del de Defensa.

Com hem pogut veure amb el recent atac ilegítim a l'Iraq, en qüestions de guerra estem sempre molt enganyats. Fa uns mesos es va aprovar un tractat internacional que prohibia les mines antipersona, tot i que els EUA no el van signar el senyor Aznar si ho va fer, a canvi de la fotografia de rigor, és clar. Vam veure imatges del president destruint simbòlicament la "darrera" mina. El que no vam veure i per tant no sabem és que el responsable de la fabricació de les mines és Josep Piqué, en aquell moment Ministre d'Assumptes Exteriors i principal home de confiança del conegut estafador Javier de la Rosa. Piqué fou president de l'empresa espanyola Ercros, propietària tant de l'empresa que fabricava aquest tipus d'armament letal vuit anys enrera com de l'empresa que avui suposadament es dedica a destruir-les.

De curiosistats d'aquest tipus n'hi ha, tal com diu la dita popular, per parar un carro. Aquesta n'és una altra: la principal empresa espanyola d'armament, anomenada Indra, ha estat contractada pel Ministeri d'Interior per fer el recompte de les eleccions del 25 de maig, tasca remunerada amb 8 milions d'euros. Indra també farà uns calerons desenvolupant els sistemes tecnològics del Fòrum 2004. Mentrestant, els polítics s'omplen la boca amb la cultura de la pau i l'exemplar democràcia. Aquí hi ha alguna cosa que no acaba de quadrar...

Alba Ayala Bartés

Què està passant al món?

Des d' aquest espai emprendrem un llarg viatge per diferents pobles i països. No es tracta, però, d'una visita guiada per museus ni d'una guia d'hostals barats, sinó d'una aproximació a la realitat que viu la gent arreu del món. Volem fer d'altaveu a les formes de resistència que desenvolupen els pobles per plantar cara a les injustícies que genera el sistema capitalista.

La descolonització incomplerta del Nord d'Àfrica

Els casos de Al Hocima, Badès i Xafarines

Des del final de la conquesta dels regnes musulmans de la península ibèrica per part de les monarquies hispàniques hi ha hagut la tendència a creuar l'estret de Gibraltar per assegurar una presència colonial en terres africanes. Així, sovint oblidem que l'inici de l'aventura colonial espanyola és anterior a la conquesta d'Amèrica amb l'ocupació i posterior genocidi perpetrat a les Illes Canàries (1480 i 1492), on la seva població autòctona d'origen amazigh (bereber) fou pràcticament exterminada, la seva llengua i costums prohibides i els vincles amb els pobles africans trencats. Actualment, el reviscolament d'una part del nacionalisme canari es basa en una recomposició de la identitat cultural africana de l'arxipèlag restablint els vincles culturals que els unien amb la Tamazgha (espai cultural bereber).

No obstant això, ens centrarem a analitzar el manteniment de la presència colonial espanyola al continent africà. Al marge dels casos de Ceuta (Sebta) i Melilla, àmpliament coneguts, s'ignora sovint que el govern espanyol manté tres altres places de sobirania. Ens referim als dos penyals (Badés i Al Hocima) i a les illes Xafarines. Tots cinc territoris van servir en un principi com a destacaments militars i presons espanyoles. Tanmateix, per la seva connexió física amb el continent, només Sebta i Melilla acabarien constuint ciutats formades bàsicament per colons espanyols.

Badés: un port marítim convertit en un lloc inhòspit

La ubicació d'aquests tres penyals respon a una lògica absolutament colonial. Adquirien una importància geo-estratègica fonamental: el control del tràfic marítim a les proximitats de l'estret de Gibraltar, l'augment de la seguretat del continent europeu front les incursions de pirates berberiscos i impedir el desenvolupament econòmic de la zona nord marroquina. Un bon exemple d'aquest fet el trobem al penyal de Badés on hi havia hagut un dels ports més importants del litoral mediterrani marroquí, que donava sortida als productes elaborats des de Fes. L'ocupació militar espanyola ha enfonsat el comerç marítim de la zona que ha esdevingut avui en dia un territori inhòspit només frequentat per membres de la família reial marroquina.

Al Hocima: control del comerç rifeny

Si avancem més cap a l'est ens trobem amb la badia d'Al Hocima, que podria haver estat una important sortida del comerç rifeny, si no fos per què en mig de la badia s'alça un illot ocupat des de 1673 per l'exèrcit espanyol amb una important dotació de bateries de canons que apunten cap el continent. Fou precisament aquesta badia el bressol de Abd el Krim Al Khatabbi, una de les figures principals de la lluita contra la colonització espanyola a principis del segle XX, fundador de la República del Rif (1921-1926). La República del Rif va mantenir una situació d'independència virtual del protectorat espanyol fins que el mes de setembre de 1925 en una operació militar franco-espanyola s'esclafà la insurrecció rifenya.

Les Illes Xafarines: seu de militars espanyols

Per últim just al llindar de la frontera argelina i davant de la turística població de Saidia es divisen les illes Xafarines, conquerides pels espanyols en una data tant recent com 1848, on la Legió Espanyola encara manté avui en dia una presència militar. En definitiva (Badès, Al Hocima i Xafarines) són reductes d'un passat colonial sense la presència de població civil i que serveixen únicament per mantenir un contingent militar espanyol, sense que actualment tingui una importància estratègica definida més enllà de la de perpetuar la humiliació contra el veí del sud.

Polvorí a Sebta i Melilla

La situació de Sebta i Melilla és molt complexa. Tenim aquí espai per fer tan sols unes breus pinzellades: presència d'una comunitat musulmana minoritària i minoritzada que veu negats part dels seus drets civils, frontera física de l'Europa de Schengen i comunitat flotant d'immigrants subsaharians, existència de gethos on viuen amuntegats milers de musulmans sense unes condicions d'habitabilitat dignes, militarització extrema i presència d'un segment electoral que s'identifica amb el nacionalisme espanyol més exacerbat.

Menyspreu marroquí cap al territori rifeny

Però caldria preguntar-se per què des de la Monarquia marroquina no s'ha exercit la pressió suficient per a la reincorporació d'aquests territoris a la seva sobirania. Per això cal tenir en compte la diferenciació que s'estableix al Marroc entre el país del Madjzen, sotmès a l'administració del Palau, i el país de l'Insá, o país rebel que comprèn aquelles zones que històricament s'han mostrat insubordinades i que coincideixen amb les zones de major concentració amazigh.

Tant abans com després del procés de descolonització formal del Marroc, encetat l'any 1956 amb la finalització del protectorat, el govern i el monarca han despreciat al territori rifeny, obligant-lo a subsistir en una economia de supervivència que ha fet florir el cultiu del cannabis. No en va, el segon desembarcament militar que es produí a la bahia d'Al Hocima fou l'any 1959, a càrrec de l'exèrcit marroquí per tal de sufocar la insurrecció rifenya que demanava una major autonomia del govern central. Mai s'han fet passes reals per part del govern marroquí per exigir la retirada dels contingents militars espanyols d'Al Hocima, Badés i Xafarines, mentre es mantenia un irredentisme davant Sebta i Melilla, orientat únicament de cara a la galeria, per aconseguir un fals sentiment d'unitat nacional que minimitzi els conflictes interns però sense donar passes efectives cap a la seva descolonització.

Jordi Bonet

...i el que s'ha cagat

Ha estat quatre anys governant la ciutat amb una política pròpia de l'ala dura dels empresaris del PP, i també els vots l'han castigat.

Alegria a Torà

Després de dos mesos ingressats a presó els tres joves de Torà han sortit en llibertat sota fiança. L'Audiència Nacional ha acabat resolent de forma positiva el recurs presentat fa més de 50 dies, tanmateix un dels advocats defensors vol presentar un nou recurs per anul·lar les elevadíssimes fiances que se'ls ha demanat: 30.000 euros a un dels nois i 18.000 als altres dos. Ara els joves estan en espera del judici, però també està pendent la resolució de la querella presentada per les tortures patides per Jordi V., en cas que prosperés tot el procés per terrorisme podria quedar anul·lat, ja que admetria que les declaracions autoinculpatòries van ser extretes sota coaccions i amenaces.

Perpinyà contra l'alta tensió

Més de 10.000 persones es van manifestar el primer de juny a Perpinyà per protestar contra el projecte de construcció d'una línia d'alta tensió de 400.000 volts entre els pobles de Baixàs (Rosselló) i Bescanó (Gironès). La perspectiva de veure la plana del Rosselló partida en dos per aquesta "autopista elèctrica", amb torres de seixanta metres d'alçada, ha generat un rebuig unànime a la Catalunya Nord. El projecte elèctric també preocupa els habitants de l'Alt Empordà que tampoc volen que la seva comarca es converteixi "en un abocador ".

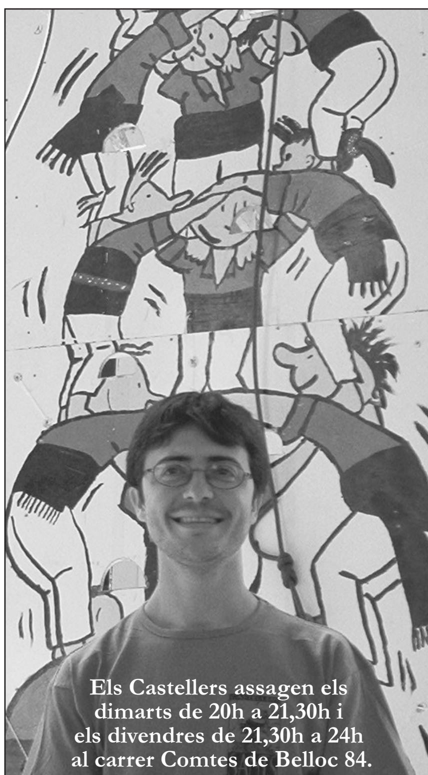
L'ENTREVISTA

ANDREU BOTELLA, CASTELLERS DE SANTS I NOU CAP DE COLLA.

"El barri s'ha de sentir seva la colla"

L'Andreu assistia a una actuació castellera a Tarragona quan casualment va trobar-se amb altres veïns de Sants amb els que ja havia coincidit en places veient castells. Aquesta trobada fortuïta va donar pas a una altra cita, una reunió per tal de muntar una colla al barri. Això passava al 1993. Deu anys després, els Castellers de Sants està entre les 12 primeres colles de les 60 que hi ha als Països Catalans i l'Andreu n'és, des de fa ben poc, el seu cap. Amb una carrera acabada i 31 anys a l'esquena, aquest santsenc de tota la vida té clar quina sang li corre per les venes: "tinc família a Valls castellera de tota la vida".

Roger Sánchez Amat

Els Castellers assagen els dimarts de 20h a 21,30h i els divendres de 21,30h a 24h al carrer Comtes de Belloc 84.

Fa poc que ets el cap de colla. Com hi has arribat i què comporta ?

Sóc casteller de Sants des de la fundació de la colla. A la primera reunió que es va muntar jo ja hi era. I com que quan estic a algun lloc m'agrada implicar-me, poc a poc vaig anar prenent responsabilitats. Primer encarregat de la canalla (entrenant els nens i les nenes) i després responsable de creixement de la colla (relació amb escoles i entitats, difusió...). He estat quatre anys sotscap de colla i a la darrera assemblea anual es va presentar la candidatura que jo encapçalava ja que tocava votar i escollir els càrrecs (això es fa cada dos anys). Menys un any, sempre hi ha hagut una candidatura, fruit del consens. Pel que fa al càrrec de cap de colla, diria que és com l' equivalent a un entrenador d'un equip de fútbol: la seva funció és la de fer alineacions pels castells i la pinya i portar els assajos i les actuacions, a part de cuidar que es respiri un bon ambient.

En deu anys, els Castellers de Sants s'han consolidat plenament com una colla de nivell mig-alt. Quina valoració en fas?

La colla ha tingut una evolució més que satisfactòria. En 10 anys podem estar orgullosos de conservar el castell de 8. Alguna altra colla ha anat més ràpid, com els Capgrossos de Mataró, però no és l'habitual. El 3 de 8 l'hem descarregat una vegada, i el 4 de 8, setze vegades. A nivell de suport popular, no podem estar més contents. Sense arribar al nivell que viuen el fet casteller a feus tradicionals com Valls o Vilafranca, a Sants hem conseguit implicar força gent. Contem amb 100-120 "fanàtics" que no es perden ni una, i a les actuacions grans conseguim mobilitzar-ne 250. Jo he vist a Vilafranca, però, assajos amb més de 800 persones. Imagineu-vos.

Per arribar a ser una gran colla, és imprescidible tenir el barri darrera, no?

L'important és que el barri se senti la colla com a seva. La figura del casteller no és tan definida com sembla. Hi ha molts nivells d'implicació: hi ha els fanàtics que he dit abans, que són els que fan que la colla existeixi, però després hi ha els simpatitzants, que són els que ens permeten fer castells grossos. A la colla, a més, coincideix gent que està a altres associacions i entitats, i s'ho combinen. És important que es percebi la colla com una cosa bona pel barri. Enrera han de quedar fets com els derivats de l'actuació que vam fer per la boda de la Infanta. Allò va ser una llàstima. Vam pecar una mica d'ingenus, vam pagar la novatada. Representava que l'Ajuntament exercia una mena de pressió de principiant (llavors només hi havia una colla més a la ciutat), ja que a canvi de la subvenció, havíem de fer deu actuacions, i la de la boda era una d'elles. Es va convocar una assemblea i després d'una ajustada votació, va sortir que si. I s'hi va anar. Ara dubto que es repetís la situació.

Parla'ns de la cultura popular. Com veus actualment el panorama al País?

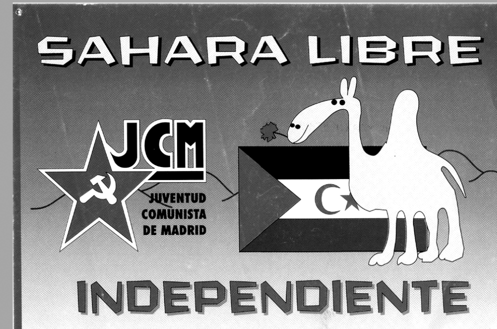
Els castells els conec bé. Altres temes, no gaire. A partir de ser casteller me n'he anat assabentant, i veig que hi ha coses que pugen, com els mateixos castell , o el diables, i d'altres que baixen. La sardana, per exemple, sembla estar aturada, tot i mantenir un alt nivell competitiu. A mi m'agraden les formes de cultura tradicional que permenten la participació espontània de la gent (al correfoc o a la pinya), a més de les que comporten emocions. Això va per gustos.

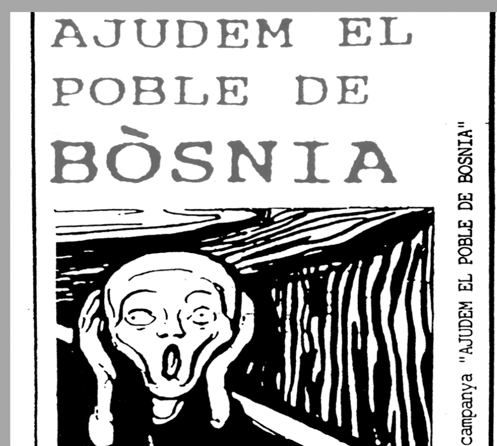
Els castells és la pràctica tradicional, junt amb les sardanes, més mimada per les institucions. A què es deu?

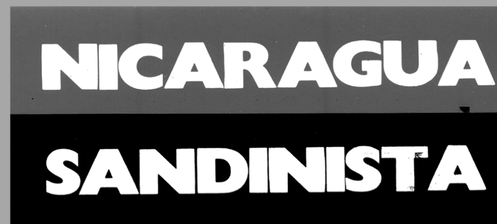
Les raons són polítiques. Els castells són una tradició força única. I visualment té molt d'impacte. Només a Bombay podem trobar construccions humanes similars. Això fa que juntament amb les seves altres característiques siguin una pràctica potenciada per les institucions.

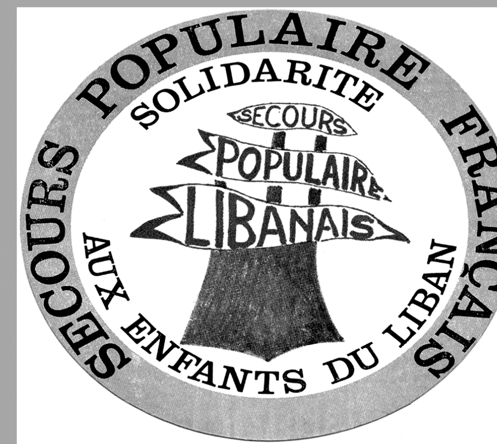
Les teves noves responsabilitats et deixaran temps per continuar amb El Llençol (una bona revista cultural)?

Si, si. Hi haurà temps pel Llençol. El que passa és que ha coincidit un dels quatre que ho porta ha marxat uns mesos fora, i mira... Ja ho deia un dels seus editorials: el Llençol és una revista que surt quan pot.

Nova secció: tira d'enganxines político-socials. Aquest mes, solidaritat internacionalista

Adreces **Hamsa** c/Miquel Bleach 15, **Can Vies** c/Jocs Florals 42, **CS de Sant**s c/Olzinelles 30, **Casal Independentista** c/Premià 31, **Espai Obert** c/Blasco de Garay 2, **AC Arran** c/Premià 20

Activitats

Activitats al nou Ateneu Popular Mawla (c/ Salou) Obert de dj, div i dss de 19 a 1h.
Dijous 5 de juny 21h
Sopar-debat sobre la lluita per la recuperació dels papers de Salamanca amb la presència d'Enric Borràs
Dijous 12 de juny 20,30h
Video : Operación Ogro
Dissabte 21 de juny 19h
Festa "Esclat" i presentació del Rebrot
Dijous 26 de juny 20h
Xerrada amb Alerta Solidària sobre els presos de Torà
Dissabte 28 de juny 20h
Festa per l'alliberament gai i lesbià

Encontre, 1a fira de col·lectius, ateneus, centres socials, entitats i associacions dels Països Catalans
Diumenge 22 de juny a les Cotxeres
11h Taules rodones temàtiques
17h Xerrada: Treballant en xarxa, organitzant les lluites
20h Acte cloenda i concert

Concurs de Kiriki a Can Vies
Divendres 20 de juny 19h
Organitzat per Agon

Revetlla de Sant Joan
Dilluns 23 de juny
Sopar a la plaça Osca organitzat pel Casal Independentista de Sants
Festa antirepressiva a l'Hamsa organitzada per Rescat
Amb DJ Molotov, Ofensiva Teknopunk 2003 i projeccions R3 i altres